

Lángos, hekk, Balaton

2023 július 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Amióta nem 3,60 forint a kenyér és ötven fillér a fagylalt, azóta másról sem szól az egyszeri újságíró élete, mint lemegy a magyar tengerhez és szomorkodik.

Válság ide, Covid oda, számolni is nehéz, hány éve hallgatjuk, hogy a Balaton megfizethetetlen, bezzeg a horvát tengerpart...!

Amióta nem 3,60 forint a kenyér és ötven fillér a fagyalt, azóta másról sem szól az egyszeri újságíró élete, mint lemegy a magyar tengerhez és szomorkodik, milyen drága ott nyaralni a „kispolgárnak”. Általában úgy néz ki, hogy leautóznak, beugranak a tó legdrágább fizetős strandjára és felzabálják a legdrágább ételeket.

Abba bele sem gondolnak, hogy egy átlagos kiruccanás nem olyan, ahogy nek az elképzelik a körút hűvös belső gangjain.

A Balaton soha nem volt olcsó, amióta véget ért a fenntarthatatlan államszocialista tervezdaság, amelyben alacsonyán lehetett tartani az árakat, hiszen a hotelektől kezdve az éttermekbe szállított alapanyagokig minden államilag volt beárazva.

Kádár elvtárséknak pedig fontos volt, hogy a nép ki se lásson a lángosból és a sörből, mert a végén még kiderül, hogy lufi az egész gazdaság.

Aztán jött a megátalkodott piaci lét, és hirtelen felszöktek az árak, hiszen a vállalkozó szemlélete az életben maradás és a profittermelés, utóbbiból pedig annyit szed össze, amennyit mi kifizetünk a termékéért. Ha el tudja adni a lángost ezer forint felett úgy, hogy az alapanyag és a helybérlet költsége ehhez képest bagatell, miért ne tegye? Micsoda szívjóságból kéne saját magát kiszúrnia?

És az igazság az, hogy a strandolók kifizetik ezeket az árakat. Nem tart senki pisztolyt a fejükhöz, hogy márpedig lángost vagy hekket kell enned. De nem is azért vesszük-esszük ezeket a víz partján, mert az éhségünket akarjuk csillapítani. Azt tudjuk úgy is, ahogy évtizedek óta tesszük: hűtőtaszkákban lehurcolt étel-ital, piknikezés a szabadstrandon és a többi. Ugye, ha így számolna a jól értesült újságíró, akkor kiderülne, hogy egy négytagú családnak a Balatonon eltöltött nap nem 52 ezer, hanem legrosszabb esetben 15 ezer forintba kerül, ami fejenként nagyjából tíz euró.

Ezzel szemben ott vannak a strandbüfék, ahol nem ételt veszünk, hanem élményt. Nagy különbség, ugyanis kétlem, hogy az olvasók java a strandon kívül szokott máshol (na jó, vásárokon) lángost vagy hekket enni. Ezek a balatoni élmény (!) részei.

A végére pedig csak pár kérdést hagynék emlékeztetőül. Miért kerül annyiba, amennyibe? Miért nem „szabad tenger” a Balaton, ahol ingyen és bérmentve élvezheti az azúrkék vizet boldog-boldogtalan? Mert hiába, nincs ingyen semmi. Egy szabadstrandon ki nyírja a fűvet, ki kotorja a medret, hogy ne a hinarasban bukácsoljunk, ki szedi a csikket és a szemetet? Az önkormányzat? Tehát a helyiek fizessék az ország valamennyi részéről érkező nyaralók boldogságát? Esetleg legyen annyi a lángos, hogy a szezon után bezárjon a büfé, mert nem húzza ki belőle a következő májusig?

Abba már bele sem kezdek, micsoda nyakatekert példa, ha azzal számolunk, hogy egy négytagú család autóval egy napra megy a tóhoz Nyíregyházáról, ott pedig úgy szórja a pénzt, mintha nem volna holnap. Hát igen, így még a gergelyugornyai strandra is ki tudok számolni százezres költségeket.

Bódi Ábel

A szerző közíró

www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
